
Material i kontakt med dricksvatten

VA-verksamheternas praxis och erfarenheter

Projektnummer: 2014P113

Sammanfattning

På initiativ av Svenskt Vatten har en enkätundersökning genomförts i ett representativt urval av svenska dricksvattenleverantörer avseende material i kontakt med dricksvatten. De tillfrågade levererar dricksvatten till totalt knappt 4 miljoner konsumenter från norr till söder och i urvalet finns leverantörer med färre än 10 000 konsumenter och med fler än 500 000. Syftet har varit att klargöra vilken praxis som tillämpas och vilket behov som föreligger avseende stöd och vägledning vid val av material i kontakt med dricksvatten.

Enkäten har uppdelats i tre delar och behandlar dagens situation avseende material i kontakt med dricksvatten, hur kunskap inhämtas vid underhåll, reparation eller nyläggning, samt hur en framtida situation bör se ut för att tillfredsställa dricksvattenleverantörernas behov.

Resultaten visar tydligt på dagens komplexa materialsituation, hur dricksvattenleverantörerna i första hand lutar till egen erfarenhet i materialvalsfrågor, samt på det påtagliga behovet av ett tydligt myndighetsansvar och konkret vägledning avseende dessa frågor.

Göteborg 2014-12-18

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Bo Berghult".

Bo Berghult

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Ann Elfström Broo".

Ann Elfström Broo

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning.....	2
Inledning	4
Förutsättningar	5
Enkätens utformning.....	5
Underlaget.....	5
Dagens situation	6
Rördragningar inomhus.....	6
Bassänger	7
Filter	7
Reservoarer	8
Markförlagda ledningar	9
Övriga installationer	9
Renoveringsbehov	10
Överväganden i samband med förnyelse/nyläggning.....	11
Den egna organisationen, andra dricksvattenleverantörer, seminarier och mässor .	11
Branschorganisationer och myndigheter.....	13
Certifiering och standarder.....	14
Konsulter och entreprenörer	16
EU-dokument, universitet och vetenskaplig litteratur	17
Betydelsen av dricksvattenleverantörens storlek	19
Strategier vid upphandling	20
Inför framtiden.....	21
Kompletterande förslag	22

Forskning.....	22
Teknik.....	22
Organisation	22
Avslutande kommentar	23

Inledning

Såväl dricksvattenberedning som -distribution regleras i Sverige i Livsmedelsverkets föreskrifter om dricksvatten. I denna lagtext ställs tydliga krav avseende dricksvattnets kvalitet när det når konsumenten och det påpekas också att särskild hänsyn ska tas till såväl råvattnets kvalitet som till risken för kvalitetsstörningar under distribution.

När det gäller råvattnets kvalitet har Svenskt Vatten tagit fram ett vägledande dokument som finns tillgängligt på branschorganisationens hemsida och vad gäller risken för kvalitetsstörningar finns vissa allmänna råd i vägledningen till Livsmedelsverkets föreskrifter. En viktig faktor i sammanhanget är vilka material som utnyttjas i kontakt med dricksvatten, eftersom felaktiga materialval direkt eller indirekt kan påverka vattnets kvalitet. I delbetänkandet från Dricksvattenutredningen, "Material i kontakt med dricksvatten – myndighetsroller och ansvarsfrågor" SOU 2014:53, fastslås att "Boverket ansvarar för plan- och bygglagstiftningen som reglerar byggnadsverk och anläggningar. I det begreppet inbegrips såväl vattenverk och distributionsanläggningar som fastigheter". Således finns enligt utredningen en klar ansvarsfördelning men än så länge inga riktlinjer.

Det arbete som genomförs på EU-nivå rörande material i kontakt med dricksvatten har ännu inte gett några konkreta resultat och för närvarande har man tagit ett uppehåll i detta arbete. Ett samarbete mellan fyra medlemsstater, Tyskland, Frankrike, Nederländerna och Storbritannien, pågår där ambitionen är att utforma ett icke bindande dokument. För metalliska material finns idag ett rådgivande dokument, men beträffande övriga materialtyper återstår många års arbete innan konkreta resultat föreligger. Även ett gemensamt projekt mellan myndigheter och forskningsinstitut i de nordiska länderna har initierats, "Material and product innovation through knowledge based standardization in drinking water sector (MaiD)", men flera års arbete kvarstår även här innan konkreta resultat föreligger.

Det finns möjlighet till frivillig certifiering av material i kontakt med dricksvatten i Sverige. Att ett material är certifierat i relation till en viss kravprofil innebär dock inte självklart att det är lämpligt för alla specifika tillämpningar inom dricksvattenområdet.

Som situationen ser ut idag måste således varje dricksvattenproducent och -distributör själv välja vilka material som ska användas i kontakt med dricksvatten. Ansvariga huvudmän för dricksvattenberedning och -distribution är Sveriges 290 kommuner. De flesta av dessa är små, vilket innebär att resurser för att skapa ett tillräckligt underlag för övervägandena saknas. I väntan på klara direktiv är behovet av en inventering av de svenska kommunernas erfarenheter av stor betydelse.

Förutsättningar

Denna undersökning, som genomförts på initiativ av Svenskt Vatten, har syftat till att inventera kommunernas egna erfarenheter. Genom en enkätundersökning via telefon har information från ett representativt urval av svenska kommuner inhämtats. Urvalet innefattar såväl stora, som medelstora och små dricksvattenleverantörer.

Enkätens utformning

Den enkät som använts var uppdelad i tre avsnitt:

- Hur ser dagens situation ut beträffande material i kontakt med dricksvatten?
- Hur inhämtas kunskap och vilka kriterier ställs vid underhåll, reparation och nyläggning?
- Hur bör en framtida situation se ut för att underlätta i materialvalsfrågor?

Underlaget

Ett stort antal dricksvattenleverantörer har kontaktats under undersökningens gång och totalt 26 enkätsvar har kunnat inhämtas. Av dessa var flera organisationer sådana att de levererar dricksvatten till flera kommuner, varför undersökningen totalt omfattar drygt 60 kommuner och närmare 4 miljoner konsumenter.

14 av de svarande arbetar i organisationer med färre än 30 000 konsumenter och sex av dessa färre än 10 000 konsumenter. Sex av de svarande arbetar i organisationer som levererar dricksvatten till fler än 100 000 konsumenter.

Den geografiska spridningen omfattar kommuner från Tomelilla i söder till Pajala i norr. Beredningstekniskt omfattar undersökningen alla typer av konventionell beredningsteknik och såväl grund- som ytvatten och konstgjord grundvattenbildning finns representerade.

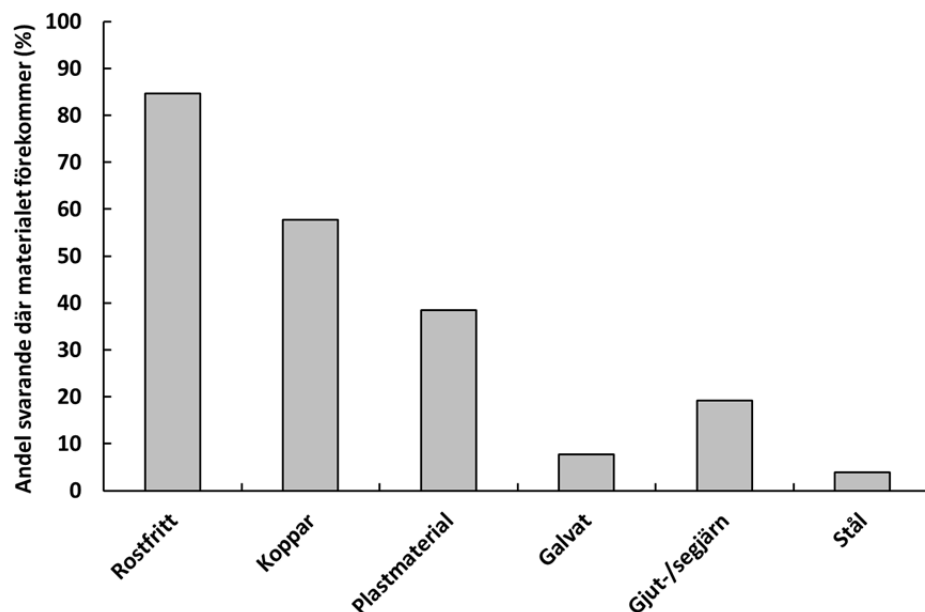
Dagens situation

Utan överdrift kan det konstateras att många olika material förekommer i kontakt med dricksvatten i de befintliga installationerna runt om i Sverige. Man bör emellertid också vara medveten om att de tillfrågade personerna omöjligen kan ha full kännedom om anläggningarnas utformning i detalj. De resultat som redovisas är således den välgrundade uppfattning som respektive person hade vid intervjutillfället. I vissa fall har kompletteringar erhållits i efterhand.

Rördragningar inomhus

Denna kategori omfattar självfallet inte konsumenternas installationer, men väl rördragningar på vattenverk, i pumpstationer, ventilkammare och reservoarer. I figur 1 redovisas resultaten. Av figuren framgår andelen svarande där respektive material förekommer.

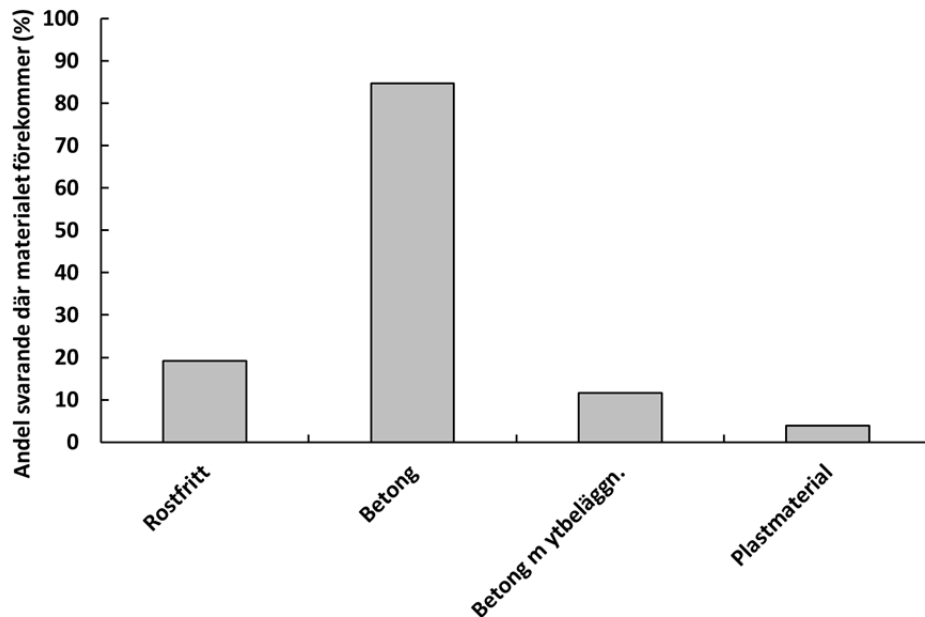
Det framgår tydligt att rostfria rör förekommer i en mycket stor andel av svenska anläggningar för dricksvattenhantering. En betydande andel utnyttjar också kopparrör, men dessa uppgifter avser i första hand tappvatteninstallationer inom vattenverken. Även plaströr förekommer i betydande omfattning och dessa förekommer primärt i installationer för kemikalietransport. Även stålrör, med eller utan galvanisering förekommer, liksom gjutjärn; samtliga dessa material i relativt liten omfattning. Installationerna har ofta uppnått en betydande ålder och andelen järnmaterial vid sidan om rostfritt kommer sannolikt att sjunka framgent.

Figur 1. Material i rörledning inomhus. Andel svarande där materialet förekommer.

Bassänger

Denna kategori avser endera kontakt- eller lagringsbassänger på vattenverken. Här kan det konstateras, figur 2, att det utan konkurrens vanligast förekommande materialet är betong, i vissa fall med ytbeläggning. Denna beläggning kan vara målning, ett plastmaterial, eller rostfri plåt. Bassänger eller större tankar kan, framför allt på mindre vattenverk, också vara utförda endera i plast eller rostfritt stål.

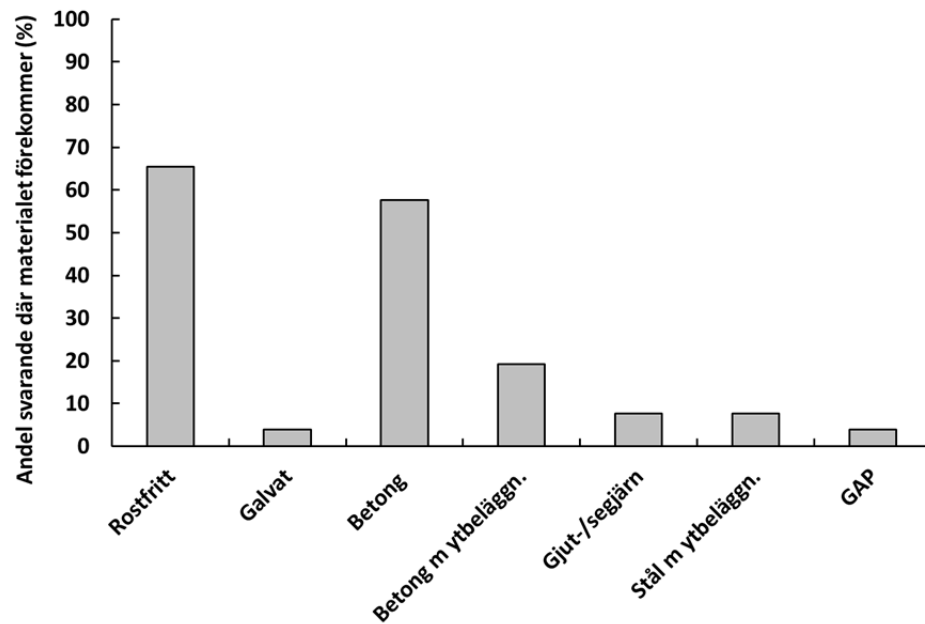

Figur 2. Material i bassänger. Andel svarande där materialet förekommer.

Filter

I figur 3 visas material i såväl snabb- som långsamfilter och filter för direktfällning.

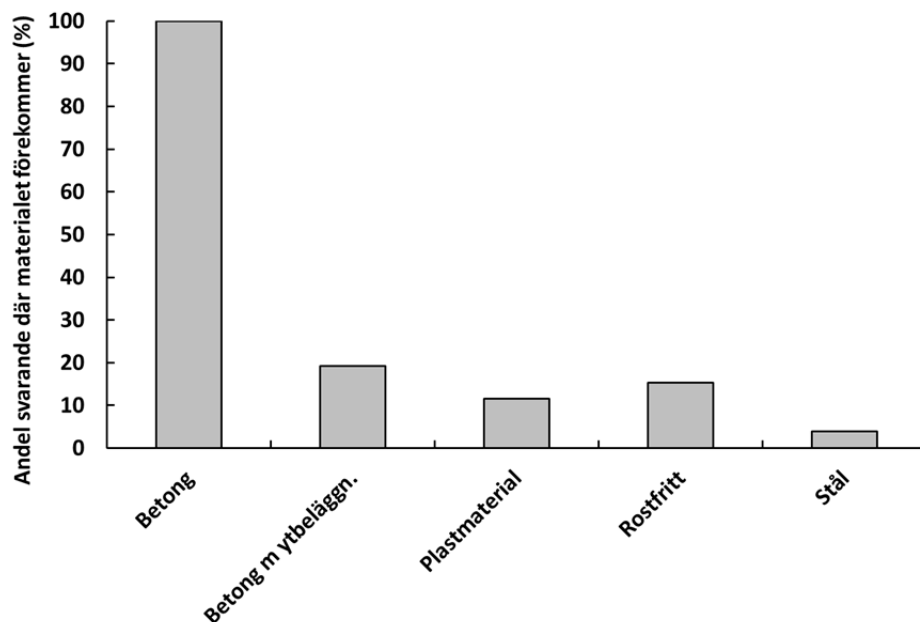
Såväl rostfria filter som betongfilter förekommer i en betydande andel hos de tillfrågade dricksvattenleverantörerna. De rostfria filtren är till en stor del avsedda för direktfällning, men även rostfria snabbfilter förekommer. I liten omfattning finns också galvaniserade stålfilter och filter av gjutjärn, samt av glasfiberarmerad plast.

Figur 3. Material i filter. Andel svarande där materialet förekommer.

Reservoarer

Samtliga tillfrågade dricksvattenleverantörer har reservoarer utförda i betong och andra materialtyper förekommer endast i liten omfattning och i små anläggningar, figur 4.

Figur 4. Material i reservoarer. Andel svarande där materialet förekommer.

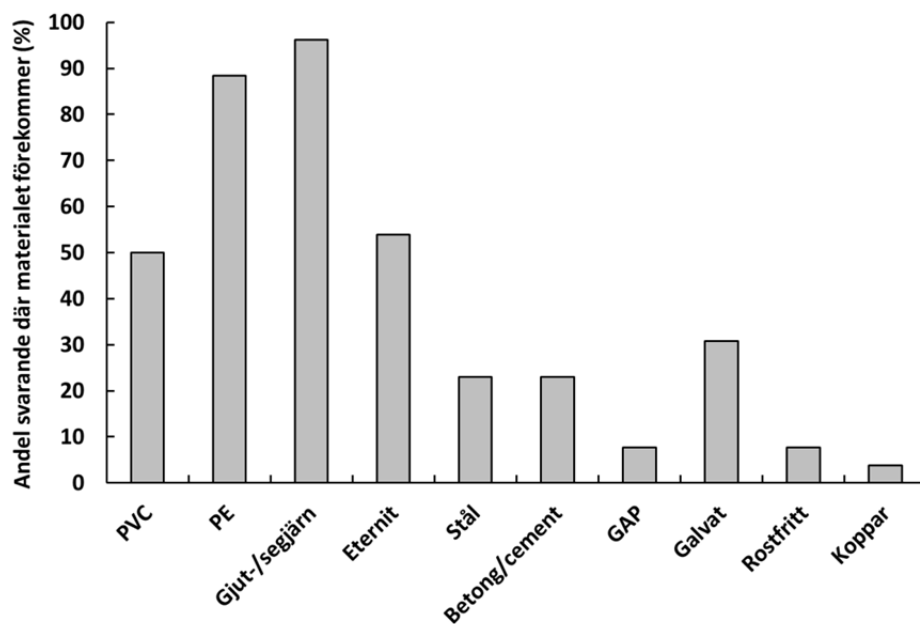

Såväl målning som plast och rostfri plåt förekommer som ytbeläggning på betongytan, även om rå betongyta är vanligast.

Markförlagda ledningar

Många undersökningar har genomförts över åren avseende material i de markförlagda distributionsnäten. Denna undersökning avviker inte från de övriga och det kan konstateras att ett mycket stort antal materialtyper förekommer, figur 5.

Som framgår av figuren är gjut-/segjärn fortfarande frekvent förekommande bland dricksvattenleverantörerna, medan polyetenledningar snart är lika vanligt. PVC-ledningar förekommer hos nära hälften av leverantörerna och eternitledningarna i en ännu större andel. De flesta leverantörer som angett att de har eternitledningarna påpekar dock att omfattningen är liten. Andra typer av betongledningar förekommer också, liksom stål med eller utan galvanisering. Några av dricksvattenleverantörerna angav också att såväl glasfiberarmerad plast, som rostfritt stål och koppar förekommer i de markförlagda distributionsnäten.

Figur 5. Material i de markförlagda distributionsnäten. Andel svarande där materialet förekommer.

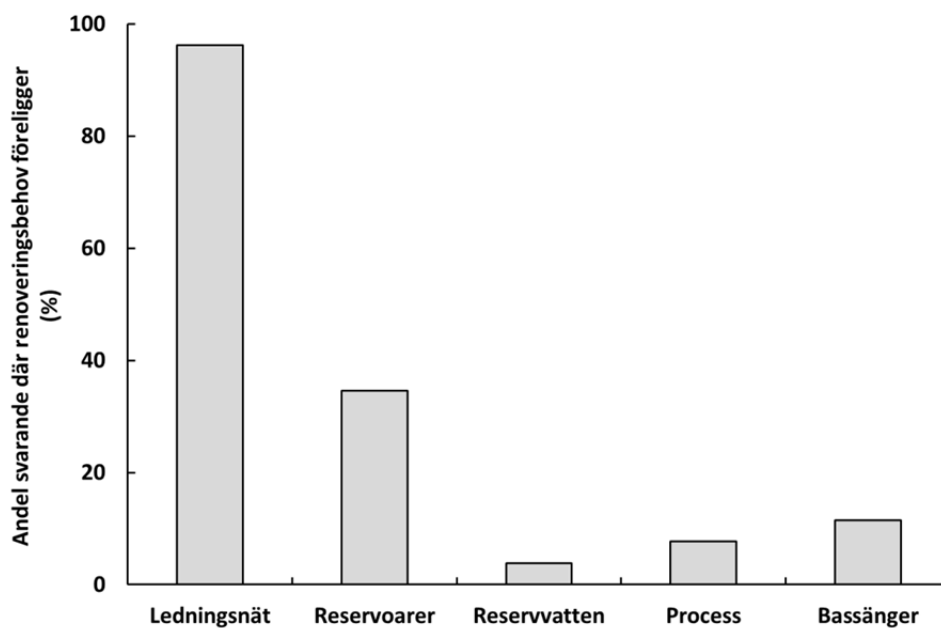
Övriga installationer

Dricksvattenleverantörerna tillfrågades också om andra installationer. Kemikalietankar, reaktionskärl och doserutrustning för kemikalier ställer särskilda krav på material och för dessa tillämpningar används rostfritt stål och plast, beroende på kemikalie, medan exempelvis pumpar och ventiler kan bestå av materialkombinationer där kännedomen om dessa inte sällan är bristfällig.

Renoveringsbehov

Beträffande aktuella renoveringsbehov uppgav dricksvattenleverantörerna närmast mangrant att det största behovet rör det markförlagda ledningsnätet, figur 6. Emellertid uppger en betydande andel att också reservoarerna behöver renoveras. Ett fåtal leverantörer angav åtgärder på vattenverket som aktuella och då främst bassängrenoveringar.

Av de svarande uppgav 77 % att de känner sig trygga med dagens installationer och av dem som inte känner sig trygga angav majoriteten oro för materialval och dess påverkan på vattnets kvalitet som orsak. Även statusen på det markförlagda ledningsnätet angavs som en källa till oro.

Figur 6. Aktuellt renoveringsbehov. Andel svarande där behovet angetts.

Överväganden i samband med underhåll, renovering och nyläggning

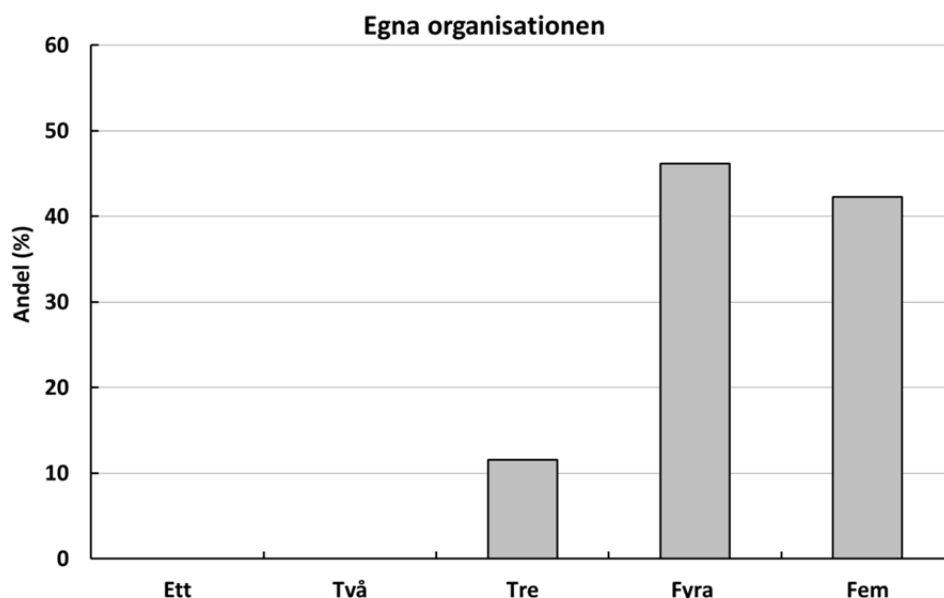
I samband med att material ska väljas vid förnyelse, renovering eller nyläggning är det nödvändigt att ha ett tillräckligt kunskapsunderlag för att felaktiga val ska undvikas. Det poängterades i inledningen att några nationella riktlinjer inte föreligger och för att inhämta kunskap är därför andra kunskapskällor nödvändiga. I enkäten ställdes frågan om hur detta underlag inhämtas.

För respektive kunskapskälla fick dricksvattenleverantören gradera betydelsen av denna på en skala mellan ett och fem, där ett står för ingen eller ringa och fem för stor betydelse.

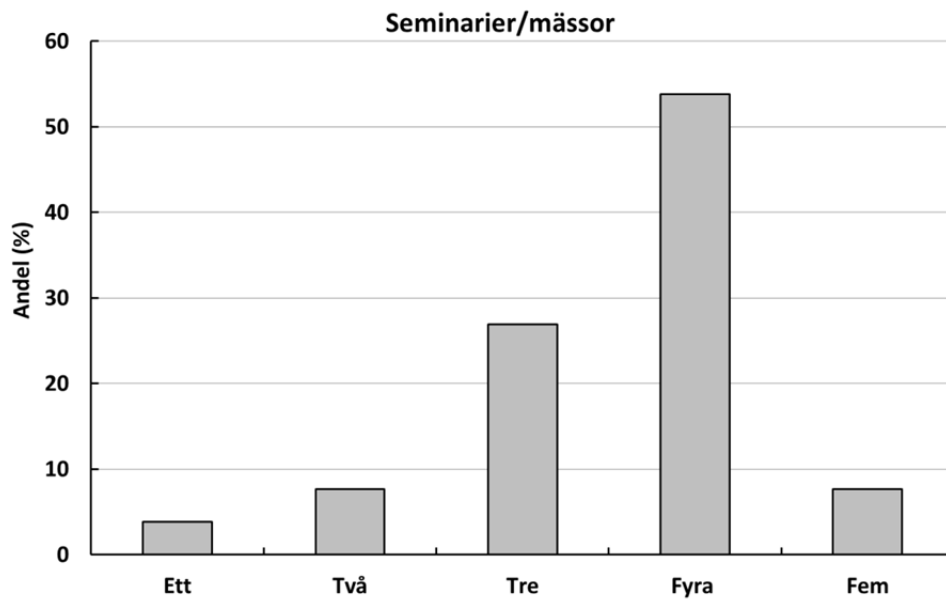
Den egna organisationen, andra dricksvattenleverantörer, seminarier och mässor

Det finns en stor tillit till den egna organisationens kunskaper när frågeställningar kring materialval är aktuella, figur 7. I figuren redovisas andelen svarande som angett respektive betydelsepoäng. Uppenbart, men knappast förvånande, spelar erfarenheter från tidigare installationer stor roll. Denna inställning kan möjligen betraktas som konservativ, men innebär sannolikt att risken för felval minskar. Däremot innebär den eventuellt också att nya material blir svårare att introducera.

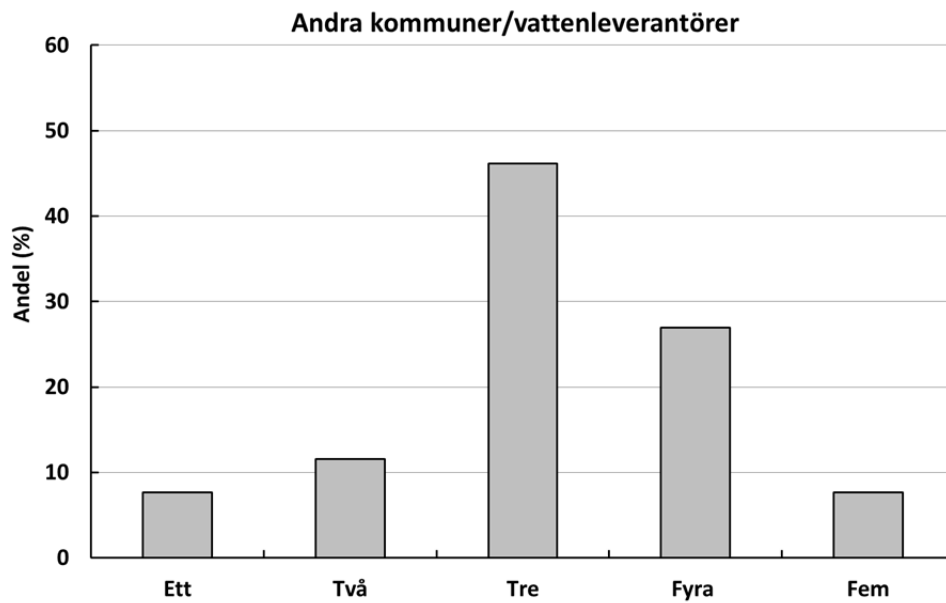
De kunskaper man själva inhämtar från mässor och seminarier är likaledes betydelsefulla, medan erfarenheter från andra dricksvattenleverantörer inte tycks vara riktigt lika viktiga, figur 8 och 9.

Figur 7. Betydelsen av kunskap och erfarenhet inom den egna organisationen.

Figur 8. Betydelsen av kunskapsinhämtning från seminarier och mässor.

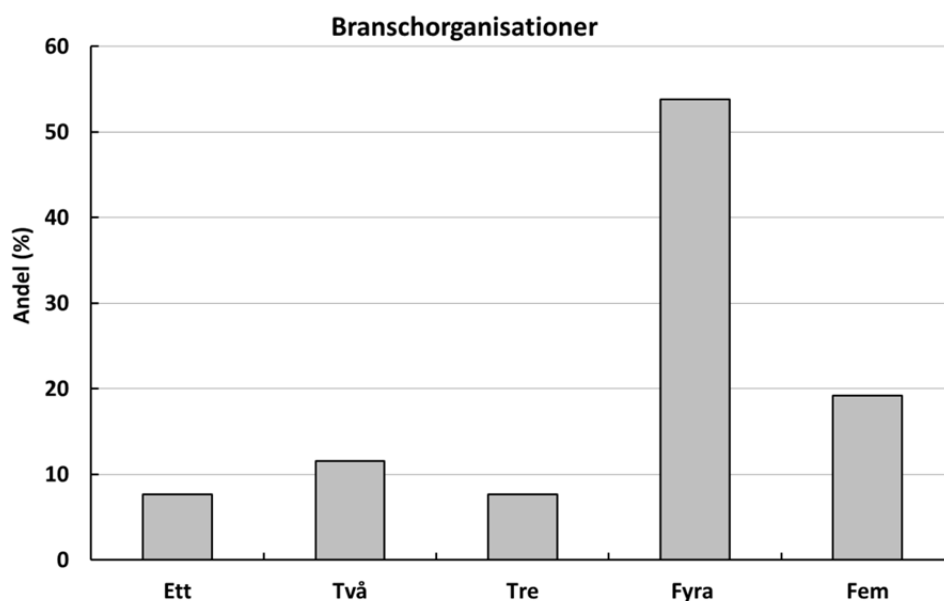

Figur 9. Betydelsen av kunskapsinhämtning från andra dricksvattenleverantörer.

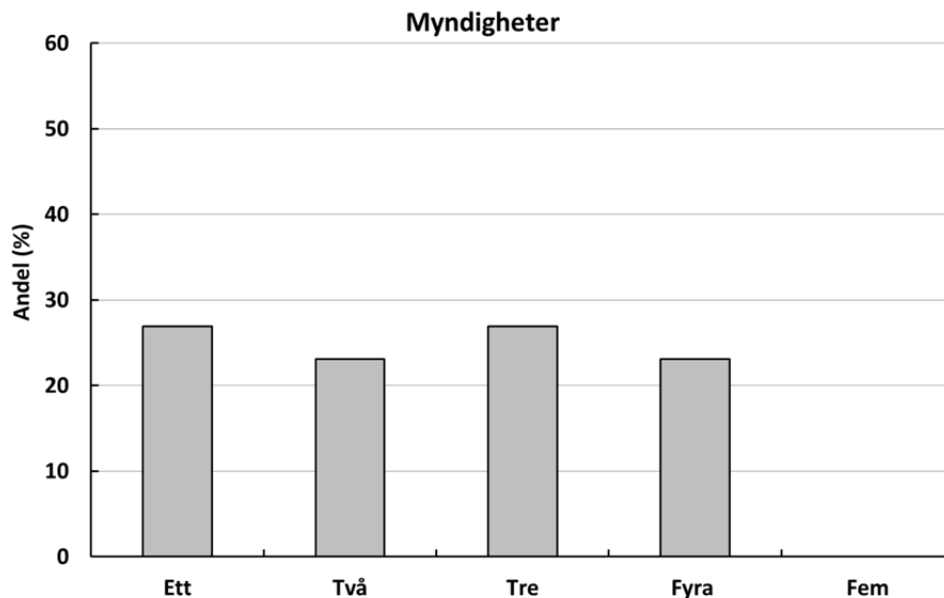
Branschorganisationer och myndigheter

Branschorganisationer, i första hand Svenskt Vatten, har hos de flesta av de tillfrågade dricksvattenleverantörerna ett stort förtroende och utnyttjas därför vid kunskapsinhämtning, figur 10. Däremot finns inte samma förtroende för myndigheter som kunskapsförmedlare i de aktuella frågeställningarna, figur 11.

Detta avspeglar sannolikt den rådande situationen, där branschorganisationerna kan förmedla kontakt mellan dricksvattenleverantörer med liknande frågeställningar, medan inget klart myndighetsansvar tagits i dessa frågor, varför nationella riktlinjer och styrdokument saknas.

Figur 10. Betydelsen av kunskapsinhämtning från branschorganisationer.

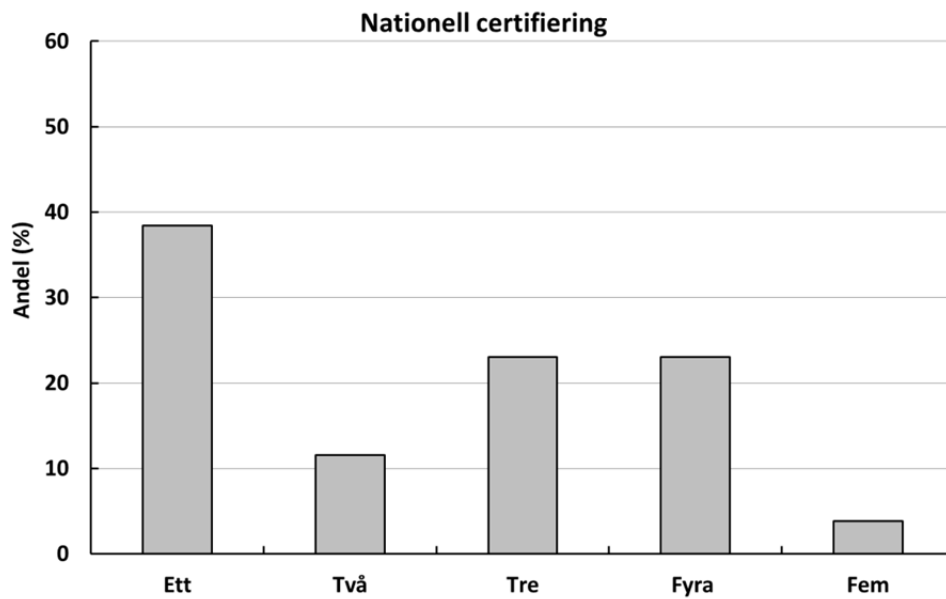

Figur 11. Betydelsen av kunskapsinhämtning från myndigheter.

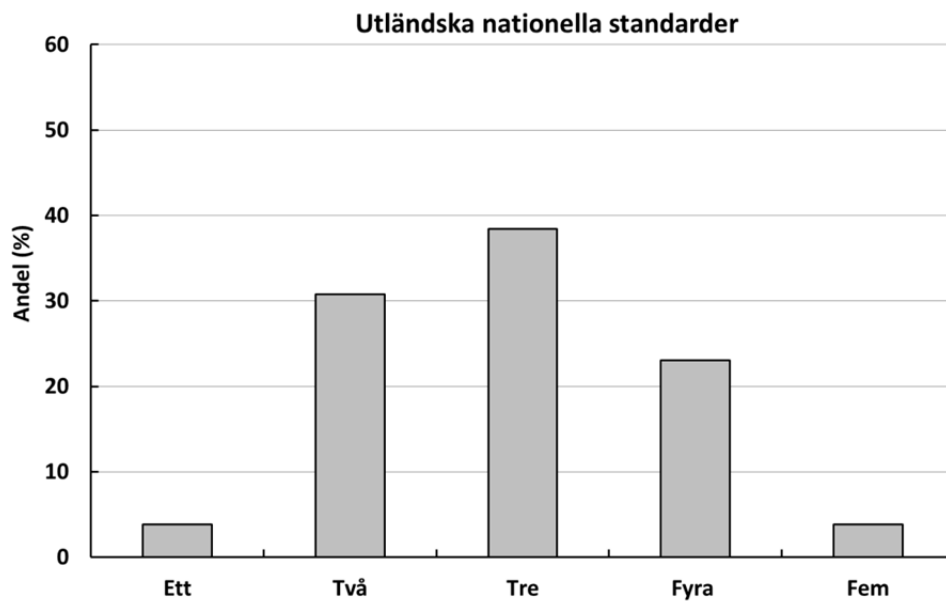
Certifiering och standarder

Möjligheten till frivillig nationell certifiering av material i kontakt med dricksvatten för att säkerställa kvaliteten är möjligen inte känd för alla dricksvattenleverantörer. Det är då fråga om att ett certifieringsorgan, ackrediterat av Swedac, kan certifiera material i relation till någon tillämplig utländsk standard. Detta avspeglas också i enkätsvaren, där en stor spridning bland svaren noterades, figur 12.

Utländska nationella standarder utnyttjas också, bland annat vid upphandling av UV-anläggningar och av detta skäl har dricksvattenleverantörerna i högre utsträckning kommit i kontakt med dessa, figur 13.

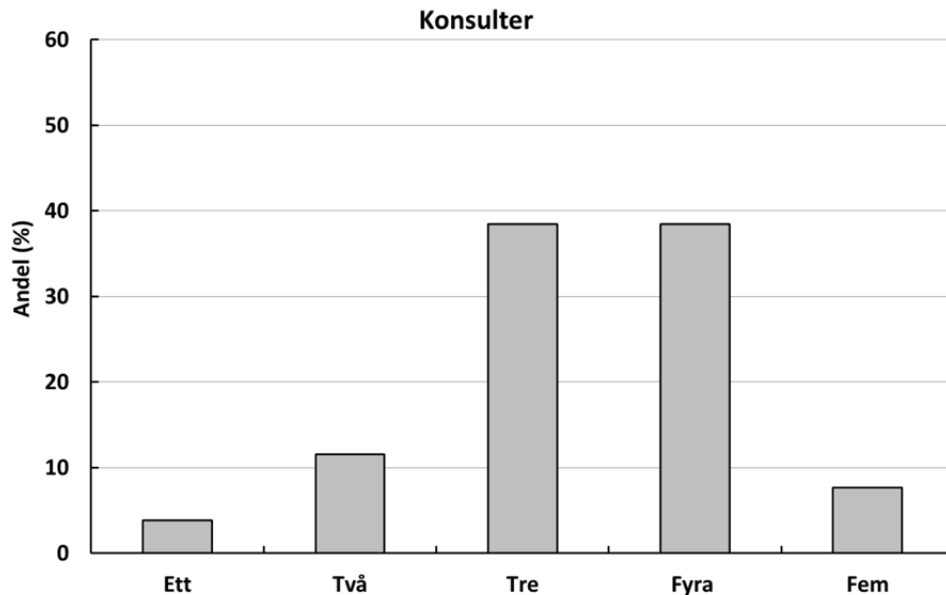
Figur 12. Utnyttjande av frivillig nationell certifiering.

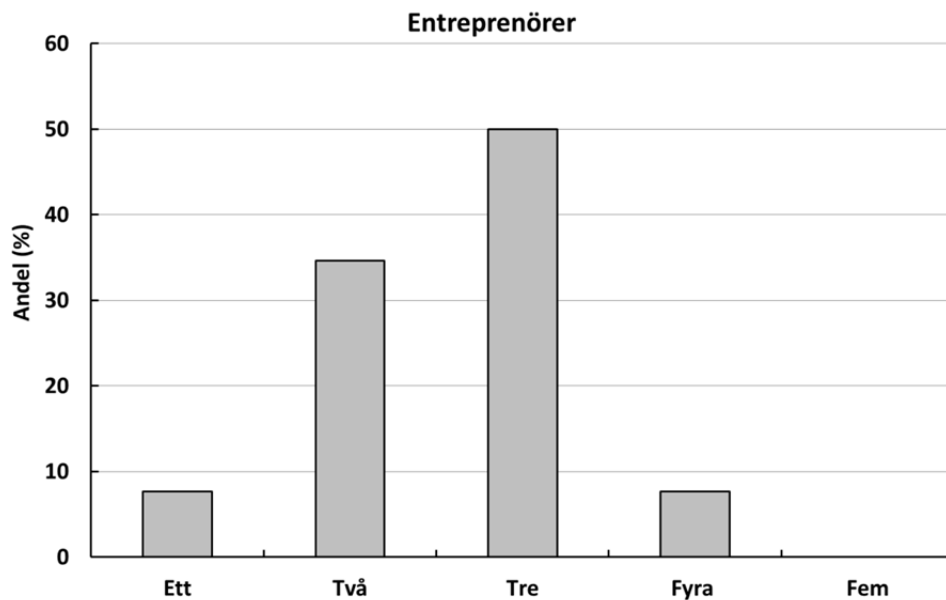
Figur 13. Utnyttjande av utländska nationella standarder.

Konsulter och entreprenörer

Den kunskap som kan inhämtas från konsulter ifråga om materialval utnyttjas i högre utsträckning än den som kan inhämtas från entreprenörer, figur 14 och 15.

Figur 14. Betydelsen av kunskapsinhämtning från konsulter.

Figur 15. Betydelsen av kunskapsinhämtning från entreprenörer.

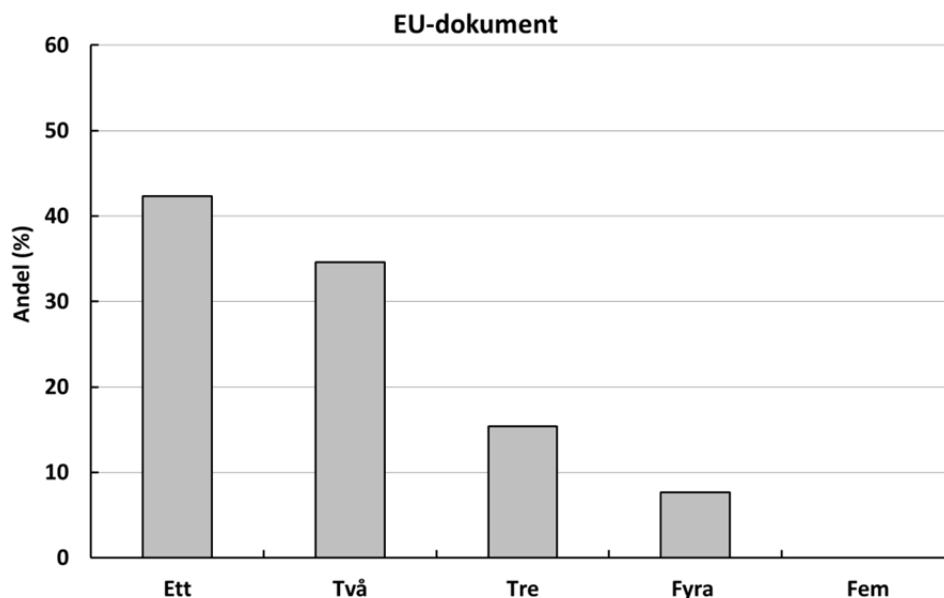
Ofta utgör konsulten beställarens representant vid upphandlingar, medan entreprenören är motpart, varför detta förhållande inte är förvånande. Tilliten till den egna organisationen, figur 7, är dock väsentligt större än till såväl konsulter som entreprenörer.

EU-dokument, universitet och vetenskaplig litteratur

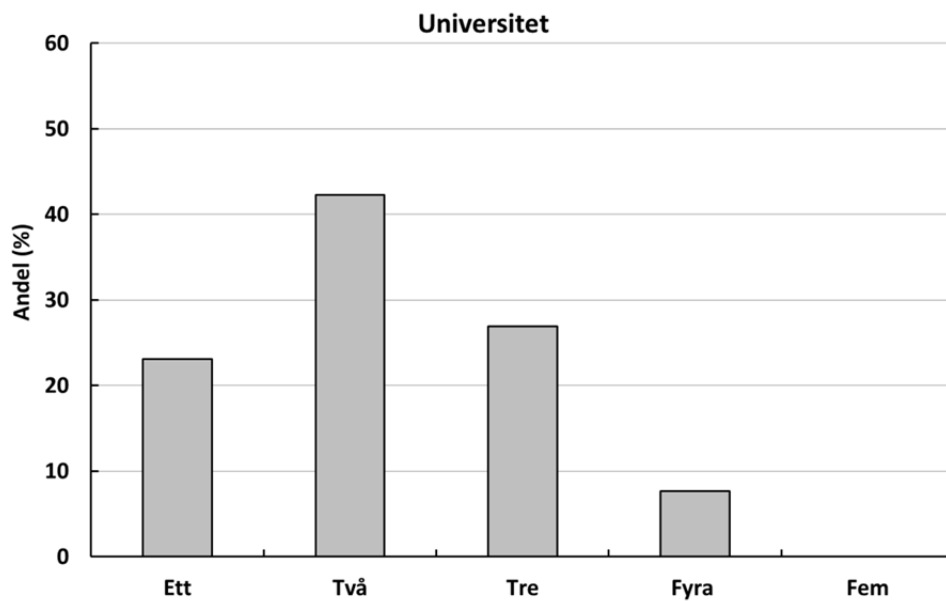
Som poängterades i inledningen finns för närvarande inget pågående arbete på EU-nivå avseende material i kontakt med dricksvatten, varför relevanta styrdokument från unionen för närvarande saknas inom området. Däremot finns ett pågående samarbete mellan fyra nationer inom EU, 4MS, med målet att ta fram ett icke bindande dokument som reglerar provningsmetoder, kvalitetskontroll, positivlistor och gränsvärden. I detta sammanhang kan dokumentation från 4MS också betraktas som EU-dokument. Det visade sig i enkäten att detta arbete utnyttjas i mycket begränsad omfattning hos de flesta dricksvattenleverantörerna, figur 16.

Kunskapsförmedlingen från universitet och högskolor utnyttjas också i begränsad omfattning, figur 17. Detta har sannolikt delvis sin orsak i att forskning kring material i kontakt med dricksvatten för närvarande bedrivs i mycket begränsad omfattning. Dock pågår vetenskapliga arbeten avseende riskanalys, där konsekvenserna av materialval bör ingå som en parameter.

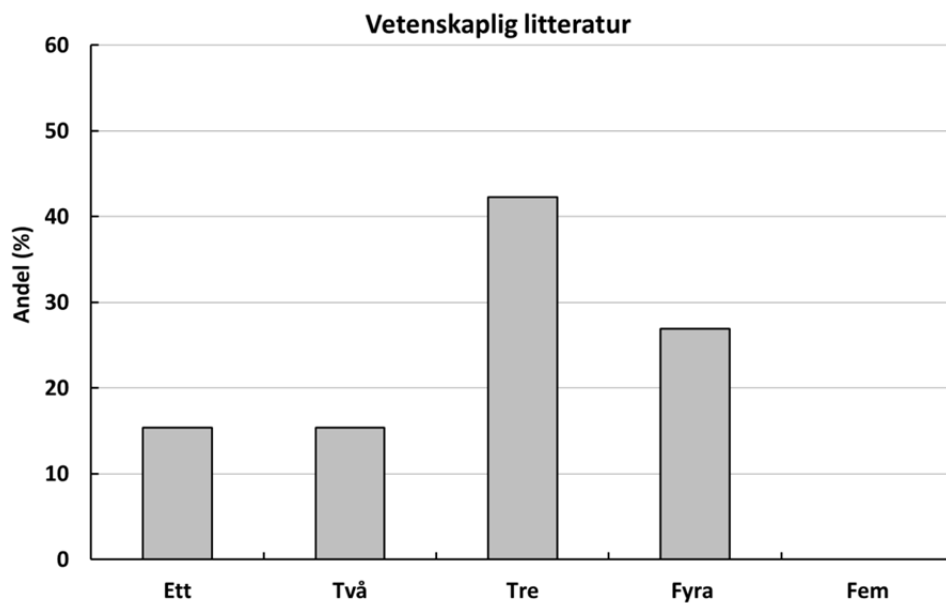
Betydelsen av vetenskaplig litteratur för kunskapsinhämtningen är något större än via EU-dokument och universitet och högskolor, figur 18. Det bör dock påpekas att begreppet vetenskaplig litteratur möjligen har skiftande betydelse för dricksvattenleverantörerna. I vissa fall kan det antas att också exempelvis tidningarna Cirkulation och Svenskt Vatten räknas in i denna kategori.

Figur 16. Betydelsen av kunskapsinhämtning via EU-dokument.

Figur 17. Betydelsen av kunskapsinhämtning från universitet och högskolor.

Figur 18. Betydelsen av kunskapsinhämtning via vetenskaplig litteratur.

Betydelsen av dricksvattenleverantörernas storlek

Eftersom antalet anslutna konsumenter varierar kraftigt mellan de olika dricksvattenleverantörerna och därmed också organisationernas storlek, skulle man kunna förvänta sig att också vägarna till kunskapsinhämtning varierar.

I tabell 1 redovisas medelpoängen för respektive kunskapskälla för hela enkätunderlaget, men också för de minsta och de största dricksvattenleverantörerna. I många fall överensstämmer inställningen mellan de små och de stora leverantörerna, men i några avseenden kan skillnader noteras.

Detta gäller kunskapsinhämtningen från seminarier och mässor, som förefaller betydligt viktigare för de små leverantörerna. För dessa är också kontakten med i första hand branschorganisationer, men också myndigheter viktigare.

Intressant att notera är att de stora leverantörerna i större utsträckning utnyttjar utländska nationella standarder, medan de små föredrar frivillig nationell certifiering.

Vad gäller tilltron till kunskapen inom den egna organisationen kan inga större skillnader noteras, men däremot tycks de större leverantörerna i något högre utsträckning också inhämta kunskaper från andra leverantörer.

Att de större leverantörerna, med större organisation också har en större möjlighet att inhämta kunskap från vetenskaplig litteratur är inte förvånande.

Kategori	Poäng		
	Alla	<10 000 konsumenter	>100 000 konsumenter
Egna organisationen	4,3	4,3	4,5
Seminarier/mässor	3,5	4,2	2,5
Andra kommuner/vattenleverantörer	3,1	2,8	3,3
Branschorgan	3,7	4,0	3,0
Myndigheter	2,4	3,0	2,5
Nationell certifiering	2,4	3,2	2,0
Utländska, nationella standarder	2,9	2,3	3,2
Konsulter	3,4	3,3	3,0
Entreprenörer	2,6	2,5	2,5
EU-dokument	1,9	2,3	2,2
Universitet	2,2	2,0	2,5
Vetenskaplig litteratur	2,8	3,0	3,5

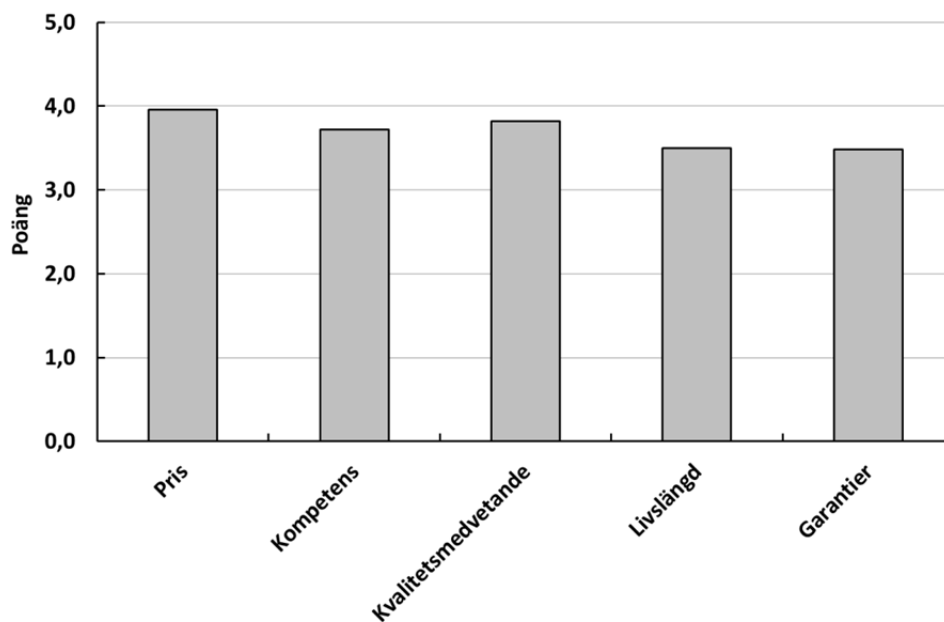
Tabell 1. Medelpoäng för respektive kunskapskälla för hela enkätunderlaget, samt för de minsta och de största dricksvattenleverantörerna.

Strategier vid upphandling

Flera av de tillfrågade dricksvattenleverantörerna har olika typer av mer eller mindre omfattande interna styrdokument till sitt förfogande vid val av material i kontakt med dricksvatten. En av de större leverantörerna har ett mycket omfattande strategidokument, där såväl arbetsgång som ansvarfördelning, tillämplighet för olika applikationer, egna erfarenheter och tillgängliga inhemska och utländska undersökningar och standarder beaktas. Motsvarande arbete har initierats hos några av de större dricksvattenleverantörerna.

Med något undantag uppgav samtliga dricksvattenleverantörer att valet av material i kontakt med dricksvatten normalt är ett så kallat ska-krav vid upphandling.

Betydelsefulla kriterier i samband med upphandling poängsattes av de tillfrågade dricksvattenleverantörerna, figur 19. För respektive kriterium fick dricksvattenleverantören gradera betydelsen av detta på en skala mellan ett och fem, där ett står för ingen eller ringa och fem för stor betydelse.

Figur 19. Betydelsen av olika kriterier i samband med upphandling.

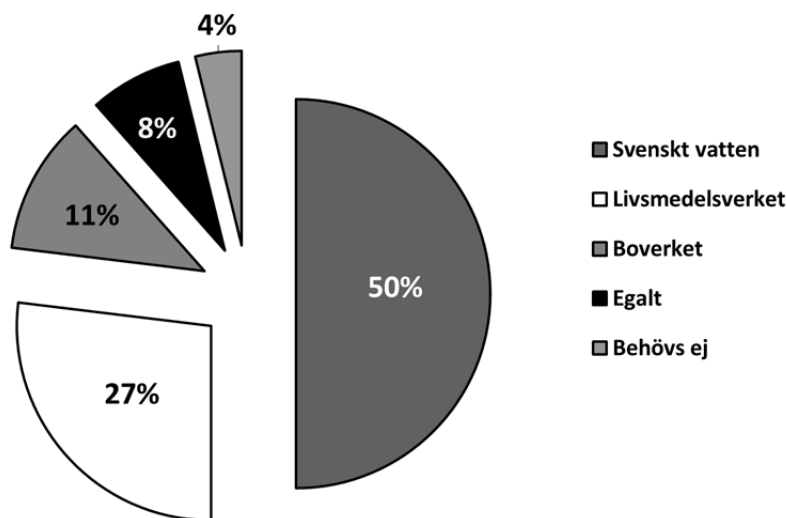
Som framgår av figuren är priset inte allena rådande; nästan lika stor betydelse tillmäts entreprenörens kompetens och kvalitetsmedvetande och även installationens livslängd och garantier är betydelsefulla.

Inför framtiden

Den rådande situationen i Sverige, där vare sig styrande eller vägledande dokumentation finns tillgängliga innebär att dricksvattenleverantörerna själva måste inhämta nödvändigt underlag avseende val av material i kontakt med dricksvatten. De står också själva ansvariga för eventuella felval och konsekvenserna av dessa. Det är därför föga förvånande att samtliga tillfrågade i framtiden önskar nationella riktlinjer vad gäller dessa frågeställningar.

Även tillgång till en nationell sökbar erfarenhetsdatabas upplevs av samtliga tillfrågade som ett mycket värdefullt hjälpmedel. Ett sådant dokument kräver regelbunden uppdatering. En helt övervägande andel (92 %) skulle också uppskatta återkommande utbildningar inom området, liknande dem som ges i dricksvattenteknik.

En kontaktperson på nationell nivå till vilken man kunde vända sig med frågor avseende material i kontakt med dricksvatten skulle med något undantag också uppskattas av de tillfrågade och på frågan var en sådan person skulle vara lokaliserad erhöles svar enligt figur 20.

Figur 20. Lokalisering av nationell kontaktperson.

Som framgår av figuren tycker hälften av dricksvattenleverantörerna att en nationell kontaktperson bör finnas på Svenskt Vatten och drygt en fjärdedel Livsmedelsverket. Boverket, som enligt Dricksvattenutredningen har myndighetsansvar för de aktuella frågeställningarna, förordrades av drygt 10 % av leverantörerna.

Av de stora leverantörerna med mer 100 000 konsumenter anser en majoritet att kontaktpersonen bör finnas på en myndighet, företrädesvis Livsmedelsverket, medan

de små leverantörerna med mindre än 10 000 konsumenter uteslutande föredrar Svenskt Vatten.

Kompletterande förslag

Som avslutning på enkäten tillfrågades dricksvattenleverantörerna om kompletterande synpunkter som skulle underlätta de aktuella frågeställningarna. Flera värdefulla synpunkter framfördes av vilka vissa är av forskningskaraktär och andra av teknisk eller organisatorisk karaktär.

Forskning

- Beläggningar på markförlagda ledningar, främst plastledningar
- Konsekvensbeskrivningar av redan installerade material
- Utläckage från material till vatten
- Livscykel- och riskanalyser avseende olika material och tillämpningar
- Klimateffekter på nya och redan befintliga installationer

Teknik

- Reservoarer, rengöring och underhåll i relation till ytbehandling
- Speciella krav på materialval i reservoarer
- Standardisering av smådelar i utrustning

Organisation

- Centraliserade beslut om materialval
- Typgodkännanden
- Certifierade entreprenörer
- Intensifierat samarbete mellan dricksvattenleverantörer
- Arbetsgrupp för branschriktlinjer organiserad av Svenskt Vatten i samarbete med Livsmedelsverket, Boverket och Kemikalieinspektionen
- Förtydligat myndighetsansvar
- Regelbundna seminarier och branschträffar

Avslutande kommentar

Den enkätundersökning som genomförts på initiativ av Svenskt Vatten visar med tydlighet på den svåra situation som råder för svenska dricksvattenleverantörer avseende material i kontakt med dricksvatten.

Befintliga installationer av varierande ålder, utförda i ett stort antal material och i många fall med påtagliga underhålls- eller renoveringsbehov lämnar de enskilda dricksvattenleverantörerna i svåra avgöranden, där erfarenheter inom den egna organisationen blir den viktigaste vägledaren i arbetet. Ett sådant konservativt förhållningssätt skapar i bästa fall inga påtagliga överraskningar, men ger heller inget utrymme för förbättringar i materialvalsfrågorna.

Alldeles oavsett vilka arbeten som utförs på internationell, nordisk eller rent av nationell nivå i avsikt att på sikt skapa nödvändiga underlag för frågor kring material i kontakt med dricksvatten, är dricksvattenleverantörerna idag i behov av handfasta råd och tydlig vägledning.

I denna situation spelar Svenskt Vatten, speciellt för små och medelstora kommuner där de personella resurserna är begränsade, en viktig roll som informatör, samordnare och pådrivare. Myndighetsansvaret måste tydliggöras och vägledning snabbt framtas. Det faktum att riktlinjer ännu inte finns på EU-nivå får inte vara ett skäl till att Sveriges kommuner, som huvudmän för va-verksamheterna, lämnas utan stöd i materialvalsfrågorna, där felaktiga val kan få långtgående tekniska och ekonomiska konsekvenser och i värsta fall också innebära hälsomässiga risker för dricksvattnets konsumenter.